

lige Tilstande o. desl., og at vi saae Sagen i et „rosenrødt Lys“ og Andet mere. Jeg tror ikke, at de Forhandlinger, der have fundet Sted, de Argumenter, vi have gjort gjældende, og de Forslag, vi have stillet, paa nogen Maade berettiger ham til slige Udtryk. Jeg tror tværtimod, at de Forslag, som det ærede Medlem i Forening med Andre have stillet, staa paa et ensidigt Standpunkt. Han har stillet sig paa Obligationsejernes, paa Penge-mændenes Standpunkt, som kjøbe Obligationerne; han vil have, at Ministeren træffer særegne Foranstaltninger for at fiktte dem. Jeg tror, det Naturlige er her: at lade Folf sørge for sig selv, og derfor skal jeg anbefale at lade dette Institut ordne sig, som Institutet selv finder det rigtigst, fordi det da bedst vil kunne tage Hensyn til de foreliggende Omstændigheder og indrette sig efter de Fordringer, som stilles til det fra Laantagernes Side, og hvorpaa disse sætte Pris, og indrette sig efter, hvad der er Obligationstkjøbernes Smag — det er dem, der til Syvende og sidst ere Laangivere. Man skal i det Hele taget lade den Slags Instituter have saa megen Frihed som muligt. Det er meget rigtigt, hvad det ærede Medlem for Manders (Nee) sagde om mig, at jeg i de fleste af det Slags Spørgsmaal stod paa Frihedens Standpunkt. Ja, paa andre Omraader har jeg staaet i Modsetning til Lovgivningen her; dette er heldigvis et Omraade, hvor jeg er i fuld Overensstemmelse med den danske Lovgivning; den danske Lovgivning anerkjender Friheden her, og jeg tror ikke, at det er rigtigt at forandre dette Forhold, allermindst hvor der er Spørgsmaal om et ganske enkelt Institut som her. Det forekommer mig, at det ærede Medlems ensidige Standpunkt især kom tydelig frem, da han vilde motivere Forslaget under Nr. 1, der gaar ud paa bestemt at sætte den Sum, der skal indbetales; men man skulde dog tro, det maatte være ligegyldigt, enten det sættes paa den ene eller den anden Maade. Vil det ærede Medlem ikke have, at der skal siges saaledes, som Ministeren har sagt, og hvad Ministeren naturligvis maatte sige, da Banken nu en Gang er indrettet paa den Maade — jeg siger, vil det ærede Medlem ikke have disse Udtryk, skjøndt

de ere saa udfyldige, som Noget kan være, saa lad ham tage mod min Ændring. Det ærede Medlem siger: „Hemmeligheden er noget Andet“, men jeg ser ikke anden „Hemmelighed“ end den, at der heri fra hans Side udelukkende ligger et Angreb paa Institutet, idet der stilles en Fordring, som det vil være umuligt for Banken at opfylde; thi disse Aktier ere jo solgte paa de og de Vilkaar. Men, selv om det ikke var Tilfældet, saa vilde denne Ordlyd dog være til stor Gene, og der vil ikke ved den gives for fire Skilling større Sikkerhed end den, der hydes ved Regjeringsens Forslag. Det forekommer mig virkelig urigtig, naar man har i Sinde, at et saadant Institut skal træde i Kraft, da at støtte slige Forslag. Det ærede Medlem henviste til England og søgte at vise, at i England stillede man saadanne større Krav til dem, som ikke havde indbetalt deres fulde Kapital. Hele dette Spørgsmaal forekom mig, som sagt, mulig berettiget fra det ærede Medlems Standpunkt, naar man vil kræve en større Sikkerhed end 2,400,000 Rd., men aldeles uberettiget, naar man ikke vil kræve større Sikkerhed. Og, naar der er henvist til England, saa skal jeg gjentage, hvad jeg har antydnet ved 1ste Behandling, at det er urigtigt at henvise dertil, fordi hele Englands Lovgivning paa dette Omraade er forskjellig fra vor. Der har man fundet det rigtigt at stille den Slags Fordringer, at for at maatte oprette den Slags Selskaber, maatte man hefte med hele sin Formue. Man kjender ikke saadan almindelig Tilladelse til Aktieselskaber som her i Danmark. Man har til forskjellige Tider havt noget forskjellig Lovgivning og har jo ofte ved særegne Parlamentsakter givet Bemyndigelse til at oprette Instituter ved Aktieselskaber; men nogen almindelig Ret til at danne saadanne har man navnlig tidligere ikke kjendt i Englands Lovgivning. Naar man vil anstille Sammenligning, er det naturligt at tage Sammenligninger fra de Lande, som i det Hele taget anerkjende de samme Grundsætninger som vi, og gaar man til Landene Syd for os, vil man finde, at det i den nyere Tid er blevet ganske almindeligt at bruge den Fremgangsmaade, som her er foreslaet, men man